

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010372
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010372.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kviatka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2022, v trestnej veci obžalovaného U. X., stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného, voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 2T/97/2021 zo dňa 25.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 2T/97/2021 zo dňa 25.05.2022 bol obžalovaný U. X. uznaný vinným z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

od 09.00 hod. dňa 01.04.2019 do presne nezisteného času dňa 23.09.2019 neoprávnene bránil v užívaní nebytových priestorov nachádzajúcich sa vo Zvolene, B. U. č. XX/XX jeho vlastníkom zastúpených konateľkou spol. T. amusement s.r.o. Y. N. R. P. po tom ako dňom 31.03.2019 v zmysle Dodatku č. V. zo dňa 19.03.2018 k Zmluve o nájme nebytových priestorov uzavretej medzi prenajímateľom spol. T. amusement s.r.o., B. U. č. XX/XX Z., IČO: XX XXX XXX a nájomcom spol. U. s.r.o., B. U. č. XX/XX, N.: XX XXX XXX, v zastúpení konateľa O. X. uplynula doba nájmu na nebytový priestor nachádzajúci sa na prízemí nehnuteľnosti o výmere 103 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, pričom na predchádzajúce ústne a písomné výzvy nereagoval a vyššie uvedené nebytové priestory o výmere 103 m² aj napriek tomu, že mu táto povinnosť bola uložená aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 43Cob/61/2019 zo dňa 26.06.2019, právoplatného 25.07.2019 oprávneným vlastníkom a to Y. N. R. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX, T. Q. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX, N. G. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX nesprístupnil, neodovzdal a naďalej bez oprávnenia užíval nebytový priestor.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených Y. N. R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX, T. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX a N. G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X., W. XX s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním cestou svojho obhajcu napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný cestou svojho obhajcu uviedol, že nie je pravdou tvrdenie súdu o tom, kedy mal obžalovaný vypratať nebytový priestor, pretože rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý zmenil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, bol vydaný až dňa 26. júna 2019. Ďalej obhajoba v odvolaní uviedla, že prvostupňový

súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že obžalovaný cestou spoločnosti U. s.r.o. uhradil nájomné poškodeným aj za mesiac apríl 2019, teda za mesiac, ktorý sa už kladie mu za vinu, že nevyprázdnil nebytový priestor. Z hľadiska účelu trestného konania bol potom okresný súd povinný zisťovať skutkový stav, o ktorom nie sú pochybnosti, pričom takto nepostupoval. V ďalšej časti odvolania obhajca cituje ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku o tom, ako sa majú hodnotiť dôkazy, ako sa má zisťovať skutkový stav, že je potrebné náležite objasniť skutkový stav, ďalej opisuje, čo znamená slovo náležite.

V ďalšej časti odvolania obhajca píše, že nebytový priestor na B. U., ktorý bol zapísaný na liste vlastníctva, prenechal spoločnosť T. amusement, s.r.o. do nájmu spoločnosti U., s.r.o., a to na základe nájomnej zmluvy zo dňa 01.12.2011 na dobu určitú do 30.09.2016, pričom na základe dodatku zo dňa 01.08.2014 sa menila doba nájmu až do 31.03.2019. Preto práve neobstojí argumentácia súdu, podľa ktorej následne bol nájom predlžovaný dodatkami až do 31.03.2019, keď z vyššie uvedeného vyplýva, že účastníci pôvodnej zmluvy sa dohodli o zmene tejto zmluvy a nahradili ju novou, pričom obhajoba zdôrazňovala, že úlohou súdu bolo dokazovať a zistiť, či sa tak stalo a nehľadať argumentáciu, pre ktorú je zmluva o nájme nebytových priestorov skončená.

Pokiaľ súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným zo skutku ako je vymedzený v obžalobe s úpravou a doplnením o uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 26.06.2019, tak pri zachovaní totožnosti skutku bolo rozhodované o inom skutku.

V konečnom dôsledku poukázala obhajoba aj na to, že trestné právo má byť ako posledná forma pre použitie ho v prípadoch súkromného práva a teda v zmysle zásady ultima ratio nemal byť za toto konanie obžalovaný stíhaný.

V konečnom dôsledku preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie a aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného. Na toto verejné zasadnutie sa obžalovaný U. X. nedostavil, neprevzal si ani v mieste trvalého bydliska predvolanie o verejnom zasadnutí, pretože ho pošta vrátila súdu späť s tým, že adresát si zásielku v odbernej lehote neprevzal. Krajský súd potom postupoval v intenciách § 65 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 65 ods. 3 Tr. por., ak nebol adresát zásielky zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná písomnosť prevziať a jej odovzdanie obstaráť. Ak niet takej osoby, písomnosť sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom vyrozumie, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola uložená, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 65 ods. 4 Tr. por., písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

Je zrejmé, že obžalovaný U. X. všetky zásielky a predvolania súdu preberal z adresy Z., Ul. XX. marca XXX/XX až na poslednú zásielku, ktorou ho krajský súd predvolával na verejné zasadnutie, a preto krajský súd mal za to, že sa jedná o adresu, na ktorej sa obžalovaný zdržuje a bola uložená u orgánu, ktorý zabezpečuje doručovanie týchto zásielok, a preto má za to, že táto zásielka bola obžalovanému doručенá a on bol o konaní aj vyrozumiený v zmysle ust. § 65 ods. 3 Tr. por., a to dňom 14.11.2022, teda tri dni potom, ako bola uložená na pošte.

Na verejné zasadnutie sa nedostavil ani obhajca obžalovaného Y. T. P., ktorý v deň konania verejného zasadnutia písomne súdu oznámil, že z dôvodu pretrvávajúceho respiračného ochorenia spojeného so zvýšenými teplotami, ospravedlňuje svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí a súhlasí s tým, aby odvolací súd konal v jeho neprítomnosti.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí potom navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného U. X. a jeho obhajcu Y. T. P., ktorému návrhu potom krajský súd aj vyhovel a uznesením rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti týchto procesných strán.

V konečnom návrhu potom prítomná splnomocnenkyňa poškodenej strany uviedla, že pokiaľ ide o otázky viny, tak si myslí, že okresný súd rozhodol správne a pokiaľ ide o náhradu škody, je toho názoru, že boli preukázané všetky dôkazy, ktoré svedčili o tom, aká škoda im bola spôsobená a okresný súd o tejto škode mohol rozhodnúť, avšak odvolanie voči tomuto rozsudku nepodali.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhol ho ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že, odvolanie obžalovaného U. X. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie a aj tieto dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne, a to v súlade s ust. § 2 ods. 10 resp. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, že nájomný vzťah trval aj ďalej a prečo rozhodol tak, že ho uznal vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný U. X. sa dopustil trestnej činnosti tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba.

Zákonné je rozhodnutie okresného súdu aj ohľadne otázky trestu obžalovanému U. X., pretože tento doposiaľ ešte súdne trestaný nebol, a preto uložený mierny podmienený trest je primeraný v miere viny, ktorej sa obžalovaný dopustil.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o nich žiadne pochybnosti, a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Ohľadne argumentácie obhajoby uvedenej v odvolaní, ide o v podstate opakovanie argumentov, ktoré už obhajoba aplikovala aj jednak v prípravnom konaní, aj v konaní pred prvostupňovým súdom, ich opakovanie by bolo len opakovanie toho, čo už uviedol prvostupňový súd, pričom nie je povinnosťou odvolacieho súdu, ak sa stotožní s prvostupňovým rozhodnutím, vysporiadať sa s každým argumentom obhajoby samostatne tak, ako to vyplýva aj z ucelenej a ustálenej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o argumentáciu obhajoby, že obžalovaný nevedel, že mu končí nájomný vzťah, takáto skutočnosť nie je pravdivá, svedkovia potvrdili, že upozorňovali obžalovaného na to, že 31. marca je potrebné vypratať priestor, že zmluva o nájme nebytových priestorov mu končí a nebude predĺžená. Napriek tomu on toto ignoroval, skutočnosť, že zaplatil nájomné aj za mesiac apríl neznamena, že tak urobil so súhlasom poškodenej strany. Táto skutočnosť sa môže odraziť akurát v otázke náhrady škody za dlžné nájomné, ale nemá relevantný vplyv na to, či užíval protiprávne alebo neprotiprávne nebytový priestor.

S týmito všetkými okolnosťami sa okresný súd dostatočne podrobne a presvedčivo vysporiadal, krajský súd týmto argumentom obhajoby, s ktorými sa nestotožnil, už nemá čo dodať a z tohto dôvodu preto postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné odvolanie obžalovaného zamietol.

Toto svoje rozhodnutie krajský súd prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.